

Eksperymenty z FPGA (12)

Dyskretna transformata Fouriera

Zanim połączymy bloki naszego układu FPGA w układ analizatora widma dźwięku, rozpoczniemy od teoretycznych podstaw dyskretnej transformaty Fouriera. Jest to konieczne dla dobrego zrozumienia tego trudnego zagadnienia.

Przed przystąpieniem do wykonywania eksperymentów, zachęcam do aktualizacji repozytorium z przykładami (poprzez wywołanie polecenia `git pull`) [1]. **Rysunek 1** pokazuje przykładowy sygnał analogowy. Został on spróbkowany w ośmiu, równo od siebie oddalonych punktach – są one zaznaczone na wykresie kropkami. Natomiast to, co zostaje z sygnału za przetwornikiem ADC, ilustruje **rysunek 2**. Na pierwszy rzut oka ciężko dopatrzeć się w pojedynczych punktach pierwotnego sygnału, ale jeżeli spełnione jest twierdzenie o próbkowaniu, to zawarta jest w nich pełna informacja o przebiegu ciągłym. Twierdzenie mówi o tym, że częstotliwość próbkowania musi być dwa razy większa niż szerokość pasma badanego sygnału.

Wrócimy jednak do naszych próbek, które możemy przedstawić jako wektor o długości $N=8$:

$$\mathbf{x} = [1, -0.21, -1, -0.21, 1, 1.21, 1, 1.21]^T$$

W tym zapisie współczynniki odnoszą się do najprostszej bazy, składającej się z wektorów:

$$\mathbf{v} = \{[1, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0]^T, [0, 1, 0, 0, 0, 0, 0, 0]^T, \dots, [0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 1]^T\}$$

Krócej możemy zapisać ją za pomocą delty Kronecker:

$$\mathbf{v}_n^k = \delta(n-k) \quad (1)$$

Gdzie \mathbf{v}^k to kolejny wektor bazy, natomiast n jest indeksem elementu wewnątrz niego. Nie jest to jednak jedyna możliwa baza. Możemy na przykład zaproponować taką, która składa się z ciągów odpowiadających kolejnym (zespolonym) sygnałom sinusoidalnym:

$$\mathbf{v}_n^k = e^{-2\pi k \frac{n}{N}} = \cos\left(-2\pi k \frac{n}{N}\right) + j \sin\left(-2\pi k \frac{n}{N}\right) \quad (2)$$

Kolejne wektory bazy pokazuje **rysunek 3**. Na wszystkich wykresach kolorem niebieskim oznaczono część rzeczywistą, a zielonym – urojoną.

Jeżeli więc zapiszemy nasz wektor w nowej bazie, kolejne współczynniki (teraz już zespolone) będą oznaczały amplitudę i fazę kolejnych składowych, występujących w sygnale. Zwracam uwagę, że częstotliwość k jest przy próbkowaniu równoważna częstotliwości $k-N$:

$$e^{-2\pi k \frac{(k-N)n}{N}} = e^{-2\pi k \frac{n}{N} + 2\pi n \frac{n}{N}} = e^{-2\pi k \frac{n}{N} + 2\pi n} = e^{-2\pi k \frac{n}{N}} \quad (3)$$

Ostatnia równość jest prawdziwa, ponieważ n jest zawsze liczbą całkowitą, a dodanie 2π do argumentu funkcji trygonometrycznej, nie powoduje zmiany wyniku. Dlatego częstotliwości 5, 6 i 7 możemy interpretować także jako -3 , -2 i -1 – takie podejście pokazuje **rysunek 4**. Warto zwrócić uwagę, że częstotliwości ujemne różnią się od dodatnich jedynie znakiem części urojonej. Jest to możliwe, ponieważ tak naprawdę interesują nas jedynie wartości w punktach, a nie całe krzywe. Zostały one narysowane na wykresie, ponieważ bez oznaczeń ciężko dojść, skąd się wzięły oraz co reprezentują poszczególne punkty – o czym można przekonać się, spoglądając na **rysunek 5**.

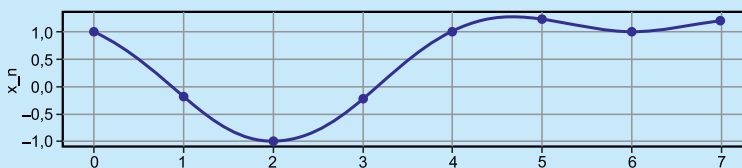
Aby przejść z jednej bazy do drugiej, potrzebujemy jeszcze macierzy przejścia. Składa się ona z kolejnych wektorów nowej bazy, wyrażonych we współczynnikach starej. W naszym przypadku jest ona dana wzorem:

$$\mathbf{s} = [\mathbf{v}^0, \mathbf{v}^1, \dots, \mathbf{v}^{N-1}] \quad (4)$$

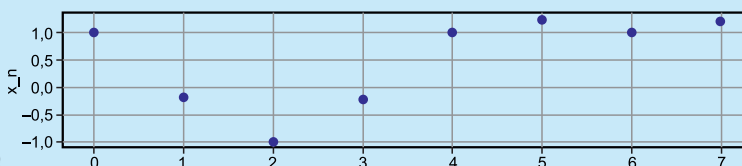
Oznacza to, że jej kolejne elementy to:

$$s_{n,k} = e^{-j2\pi \frac{kn}{N}} \quad (5)$$

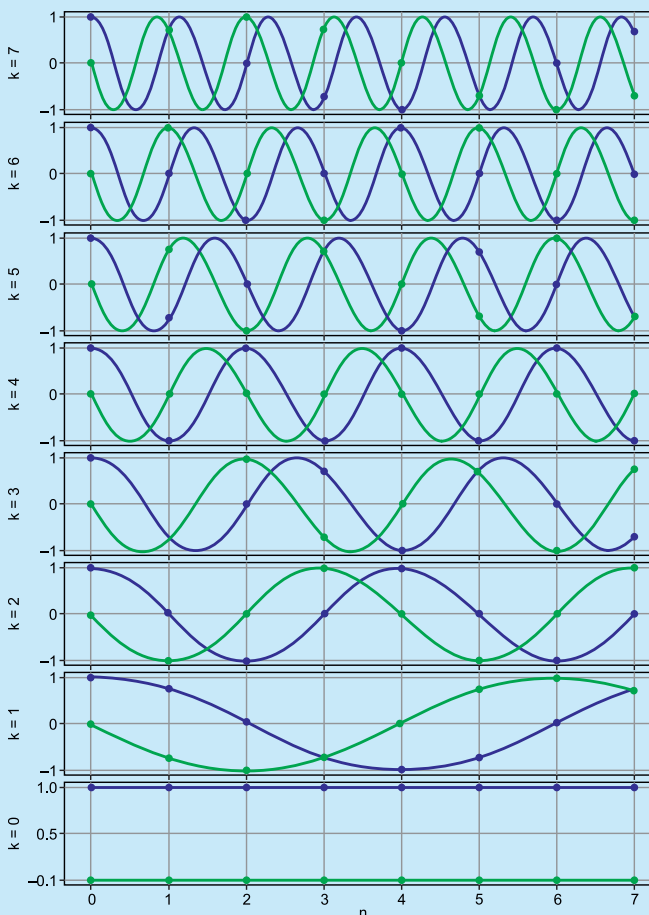
Aby uzyskać wartości współczynników naszego wektora \mathbf{x} , w nowej bazie musimy pomnożyć go przez macierz:

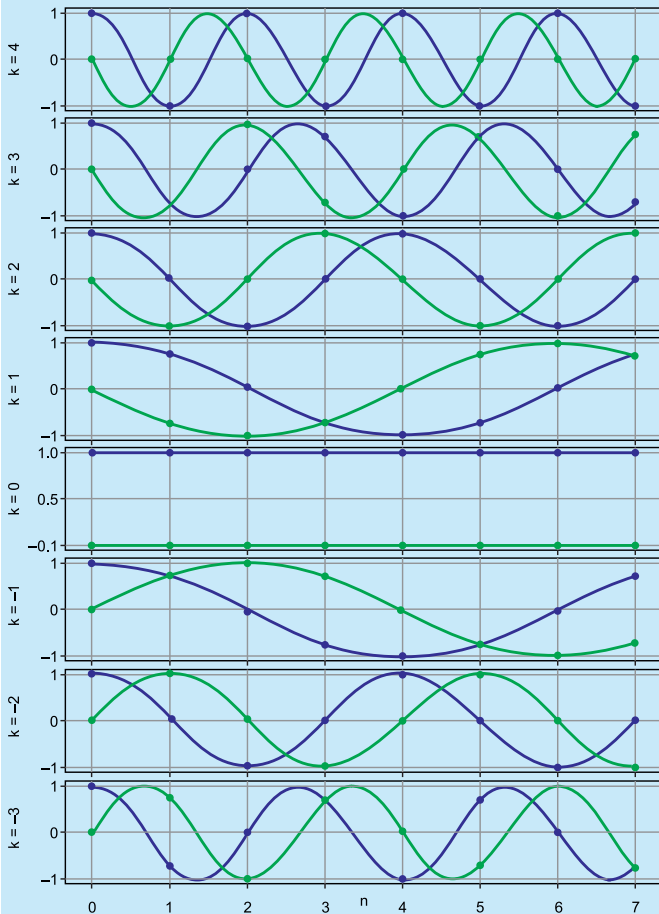
Rysunek 1. Ciągły sygnał wejściowy z zaznaczonymi miejscami próbkowania

Rysunek 2. Spróbkowany sygnał z rysunku 1

Rysunek 3. Baza złożona z zespolonych funkcji sinusoidalnych

Rysunek 4. Baza z rysunku 3, ale przy interpretacji części częstotliwości jako ujemnych

$$X = sx \quad (6)$$

Rozpisując, otrzymujemy:

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} s_{n,k} x_n \quad (7)$$

Po podstawieniu elementów macierzy z (5) otrzymujemy dobrze znany wzór na dyskretną transformatę Fouriera:

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x_n e^{-j2\pi \frac{kn}{N}} \quad (8)$$

Gdzie zarówno n , jak i k , zmieniają się od 0 do $N-1$. Dla uproszczenia zapisów czasami stosuje się też oznaczenie:

$$W_N^n = e^{-j2\pi \frac{nn}{N}} \quad (9)$$

Prowadzi to do krótszego zapisu:

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x_n W_N^{kn} \quad (10)$$

Warto zauważyć, że dla sygnału rzeczywistego części urojone muszą się zredukować. Oznacza to, że współczynniki przy częstotliwościach dodatnich będą sprzężeniem odpowiadających im współczynników przy częstotliwościach ujemnych. Nie dotyczy to częstotliwości 0 oraz $\frac{N}{2}$, które nie mają odpowiadających im składowych ujemnych. Nie jest to jednak problemem, ponieważ oba przebiegi są rzeczywiste.

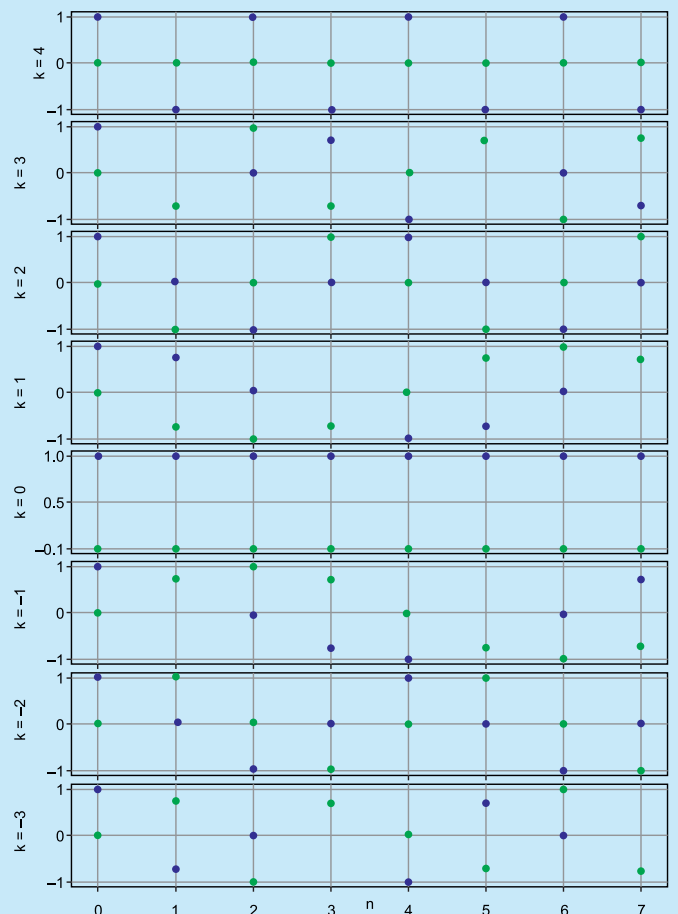
Pozostaje jeszcze wykonanie obliczeń dla danych z rysunku 1. Otrzymana transformata to:

$$X = [0.5, -0.5j, 0.25, 0, 0, 0, 0.25, 0.5j]^T$$

Kształt poszczególnych składowych pokazuje rysunek 6.

FFT, czyli sprytnie obliczenia

Korzystając bezpośrednio z definicji, dojdziemy do tego, że aby obliczyć pojedynczy współczynnik, musimy wykonać N mnożeń zespolonych. Ponieważ samych

Rysunek 5. Wektory bazy bez zaznaczonych pomocniczych przebiegów

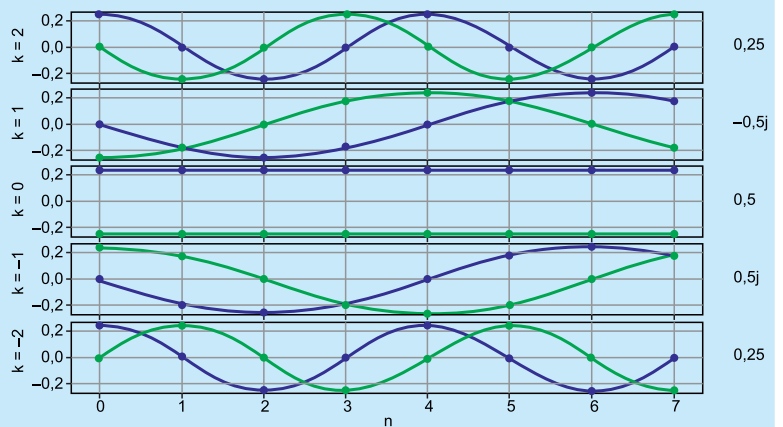
współczynników też jest N , łatwo obliczyć, że przy naiwnym podejściu niezbędnych jest N^2 mnożeń zespolonych. Proponuję zamiast tego prosty trik, który przyspieszy obliczenia:

$$n = \frac{N}{2} n_1 + n_2 \quad n_1 = 0, 1 \quad n_2 = 0, 1, \dots, \frac{N}{2} - 1$$

$$k = k_1 + 2k_2 \quad k_1 = 0, 1 \quad k_2 = 0, 1, \dots, \frac{N}{2} - 1 \quad (11)$$

Stosując inne podstawienie, można uzyskać inne wersje szybkiej transformaty Fouriera [2]. My jednak prześledzimy tylko podstawowy przypadek, w którym uzyskamy obliczenie transformaty o rozmiarze N za pomocą dwóch transformat o połowę krótszych. Podstawiając do (10), otrzymamy:

$$X_k = \sum_{n_2=0}^{\frac{N}{2}-1} \sum_{n_1=0}^1 x_{\frac{N}{2}n_1+n_2} e^{-j2\pi \frac{(k_1+2k_2)(\frac{N}{2}n_1+n_2)}{N}} \quad (12)$$

Rysunek 6. Składowe sygnału z rysunku 1

Na początku zajmijmy się samą potęgą. Po wymnożeniu nawiasów otrzymamy:

$$e^{-j2\pi \frac{(k_1+2k_2)(\frac{N}{2}n_1+n_2)}{N}} = e^{-j2\pi \frac{N}{2} \frac{k_1n_1+k_1n_2+2\frac{k_2N}{2}n_1+2k_2n_2}{N}} \quad (13)$$

Sumę w wykładniku możemy rozpiszać jako mnożenie:

$$e^{-j2\pi \frac{N}{2} \frac{k_1n_1}{N}} e^{-j2\pi \frac{k_1n_2}{N}} e^{-j2\pi \frac{2k_2N}{2} \frac{n_1}{N}} e^{-j2\pi \frac{2k_2n_2}{N}} \quad (14)$$

Spróbujmy uprościć poszczególne składniki:

$$e^{-j2\pi \frac{N}{2} \frac{k_1n_1}{N}} = e^{-j\pi k_1n_1} = \cos(-\pi k_1n_1) + j \sin(-\pi k_1n_1) = \cos(-\pi k_1n_1) = (-1)^{k_1n_1} \quad (15)$$

Dzieje się tak, ponieważ iloczyn k_1n_1 może przyjąć jedynie wartość 0 albo 1. Jeszcze bardziej możemy uprościć trzeci iloczyn:

$$e^{-j2\pi \frac{2k_2N}{2} \frac{n_1}{N}} = e^{-j2\pi k_2n_1} = e^{-j2\pi} = 1 \quad (16)$$

Ponieważ zarówno k_2 , jak i n_1 są liczbami całkowitymi, mamy zawsze do czynienia z obrotem o pełny kąt 2π . Dlatego cały czynnik upraszcza się i jest zawsze równy 1. Korzystając z tych zależności, możemy teraz rozpiszać (4) jako:

$$X_k = \sum_{n_2=0}^{\frac{N}{2}-1} \left[\sum_{m=0}^1 (-1)^{k_1m} x_{\frac{N}{2}n_1+n_2} \right] e^{-j2\pi \frac{k_1n_2}{N}} e^{-j2\pi \frac{k_2n_2}{2}} \quad (17)$$

Rozpiszmy jeszcze wewnętrzną sumę. Ma ona w końcu jedynie dwa składniki:

$$X_k = \sum_{n_2=0}^{\frac{N}{2}-1} \left[(-1)^{k_1 \cdot 0} x_{\frac{N}{2} \cdot 0 + n_2} + (-1)^{k_1 \cdot 1} x_{\frac{N}{2} \cdot 1 + n_2} \right] e^{-j2\pi \frac{k_1n_2}{N}} e^{-j2\pi \frac{k_2n_2}{2}} \quad (18)$$

Po usunięciu mnożeń razy 1 otrzymamy:

$$X_k = \sum_{n_2=0}^{\frac{N}{2}-1} \left[\left(x_{n_2} + (-1)^{k_1} x_{\frac{N}{2}+n_2} \right) e^{-j2\pi \frac{k_1n_2}{N}} \right] e^{-j2\pi \frac{k_2n_2}{2}} \quad (19)$$

Gdy zasłonimy sobie nawias kwadratowy i przyjrzymy się pozostałej części wzoru, zauważymy coś ciekawego. Otóż cała reszta przypomina także transformację Fouriera, ale tym razem o długości o połowę mniejszej. Rozpiszmy teraz jeszcze indeks k , osobno dla parzystych i nieparzystych współczynników, a otrzymamy:

$$X_{2k_2} = \sum_{n_2=0}^{\frac{N}{2}-1} \left[x_{n_2} + x_{\frac{N}{2}+n_2} \right] e^{-j2\pi \frac{k_2n_2}{2}} \quad \text{dla } k_1 = 0$$

$$X_{2k_2+1} = \sum_{n_2=0}^{\frac{N}{2}-1} \left[\left(x_{n_2} - x_{\frac{N}{2}+n_2} \right) e^{-j2\pi \frac{n_2}{N}} \right] e^{-j2\pi \frac{k_2n_2}{2}} \quad \text{dla } k_1 = 1 \quad (20)$$

Rozpisaliśmy transformację Fouriera o długości N na dwie transformacje o mniejszej długości. Teraz musimy wykonać pewne działania na współczynnikach, a następnie policzyć jedną transformację dla współczynników parzystych, a drugą dla nieparzystych. Jednak sądzę, że to dobry moment, aby zakończyć ten odcinek i dać czytelnikom czas na spokojne przeanalizowanie opisanych obliczeń.

Rafał Kozik
rafkozik@gmail.com

Przypisy:

- [1] Repozytorium z przykładami: <http://bit.ly/33uYPxs>
- [2] Lyons R.G., *Wprowadzenie do cyfrowego przetwarzania sygnałów*, Wydawnictwo Komunikacji i Łączności, Warszawa 2010
- [3] Film prezentujący działanie FFT: <https://bit.ly/35H0yTp>

Miesięcznik „Elektronika Praktyczna”

(12 numerów w roku) jest wydawany przez AVT-Korporacja Sp. z o.o. we współpracy z wieloma redakcjami zagranicznymi.

Wydawnictwo:

AVT-Korporacja Sp. z o.o.
03-197 Warszawa, ul. Leszczyńska 11
tel. 22 257 84 99, faks 22 257 84 00

Wydawca:

Wiesław Marciniak

Adres redakcji:

03-197 Warszawa, ul. Leszczyńska 11
tel. 22 257 84 60
faks 22 257 84 00
e-mail: redakcja@ep.com.pl
www.ep.com.pl

Redaktor Naczelny:

Damian Sosnowski

Redaktor Programowy,

Przewodniczący Rady Programowej:

Piotr Zbysiński

Menedżer Magazynu:

Katarzyna Gugata

Szef Pracowni Konstrukcyjnej:

Grzegorz Becker

Redakcja strony internetowej www.ep.com.pl

MAD Sp. z o.o.

Zespół marketingu i reklamy:

Katarzyna Gugata, tel. 22 257 84 64
Bożena Krzykawska, tel. 22 257 84 42
Grzegorz Krzykawski, tel. 22 257 84 60

Sekretarz Redakcji:

Grzegorz Krzykawski, tel. 22 257 84 60

DTP i okładka:

MAD Sp. z o.o.

Stali Współpracownicy:

Nikodem Czechowski, Jakub Tyburski, Lucjan Bryndza, Jarosław Doliński, Andrzej Gawryluk, Krzysztof Górski, Tomasz Jabłoński, Michał Kurzela, Szymon Panecki, Sławomir Skrzyński, Ryszard Szymaniak, Adam Tatuś, Robert Wołgajew

Uwaga!

Kontakt z wymienionymi osobami jest możliwy via e-mail, według schematu: imię.nazwisko@ep.com.pl

Prenumerata w Wydawnictwie AVT

www.avt.pl/prenumerata

lub tel. 22 257 84 22

e-mail: prenumerata@avt.pl

www.sklep.avt.pl, tel. 22 257 84 66

Prenumerata w RUCH S.A.

www.prenumerata.ruch.com.pl

lub tel. 801 800 803, 22 717 59 59

e-mail: prenumerata@ruch.com.pl

Wydawnictwo
AVT-Korporacja Sp. z o.o.
należy do Izby Wydawców Prasy

Copyright AVT-Korporacja Sp. z o.o.

03-197 Warszawa, ul. Leszczyńska 11

Projekty publikowane w „Elektronice Praktycznej” mogą być wykorzystywane wyłącznie do własnych potrzeb. Korzystanie z tych projektów do innych celów, zwłaszcza do działalności zarobkowej, wymaga zgody redakcji „Elektroniki Praktycznej”.

Przedruk oraz umieszczanie na stronach internetowych całości lub fragmentów publikacji zamieszczonych w „Elektronice Praktycznej” jest dozwolone wyłącznie po uzyskaniu zgody redakcji. Redakcja nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń zamieszczonych w „Elektronice Praktycznej”.

